

O św. Jadwidze Królowej mówią..., Ośrodek Dokumentacji Pontyfikatu Jana Pawła II, Kraków 1997, ss. 400

Staraniem Ośrodka Dokumentacji Pontyfikatu Jana Pawła II ukazała się ostatnio obszerna publikacja książkowa pt. *O Świętej Jadwidze Królowej mówią...* Jest ona zbiorem wypowiedzi o pierwszej Świętej kanonizowanej na polskiej ziemi przez Jana Pawła II wybranego Namiestnikiem Chrystusowym w dzień koronacji królowej Jadwigi. Jako papież odwoływał się do niej w swych wypowiedziach wielokrotnie. O jej świętości mówili

również i jego poprzednicy: papieże Pius XII i Paweł VI. Postawa Królowej i jej działalność zyskała także uznanie w oczach współczesnego jej papieża Bonifacego IX.

Świętość Jadwigi sławili od dawna Pasterze naszego narodu, począwszy od znajdującego ją osobiście prymasa Wojciecha Jastrzębca, który po śmierci Królowej ustanowił komisję do badania jej życia i cnót oraz cudów dla celów jej kanonizacji, aż po obecnego Prymasa Polski, ks. kard. Józefa Glempa.

O wyniesienie Jadwigi do chwały ołtarzy zabiegali beatyfikowani przez Jana Pawła II biskupi: Józef Sebastian Pelczar i Jerzy Matulewicz; a także bł. Urszula Ledóchowska, która kult Królowej wszczepiła założonemu przez siebie zgromadzeniu zakonnemu.

Na świętość życia Jadwigi wskazywali również oczekujący dziś na beatyfikację Słudzy Boży: abp Józef Bilczewski, abp Antoni Julian Nowowiejski, bp Konstanty Dominik, bp Jan Pietraszko, prymasi August kard. Hlond i Prymas Tysiąclecia Stefan kard. Wyszyński. Wielokrotnie wysyłane do Stolicy Apostolskiej listy Episkopatu Polski, których fragmenty zamieszczono w tekście, wymownie świadczą o żywotności kultu Jadwigi również i w naszym stuleciu.

W szczególny sposób podejmowali starania o kanonizację Królowej stróżowie jej grobu, Pasterze Kościoła krakowskiego, z wdzięcznością i odpowiedzialnością noszący na swych ramionach wyhaftowany dla nich przez Jadwigę racjonal, księża kardynałowie: Adam Stefan Sapieha, Karol Wojtyła i jego następca Franciszek Macharski. Nie tylko potwierdzali oni istniejący kult, ale popierali go i szerzyli listami pasterskimi, odezwaniami i okolicznościowymi kazaniem.

Księdzu kardynałowi Karolowi Wojtył, autorowi największej ilości zamieszczonych tutaj tekstów, przypadło jako papieżowi potwierdzić wydaną przez siebie w 1974 roku sentencję o ciągłości kultu, odprawić po raz pierwszy Mszę Świętą ku czci Królowej w Katedrze Wawelskiej (8.6.1979), dokonać elewacji jej błogosławionych szczątków (10.6.1987) i wreszcie kanonizacji (8.6.1997).

Wszecstronna działalność społeczna i charytatywna Jadwigi oraz jej głębokie zaangażowanie na rzecz kultury i nauki zapewniły jej wdzięczność szerokich kręgów społeczeństwa i środowiska uniwersyteckiego. Świadczą o tym zamieszczone w niniejszym zbiorze wypowiedzi stróżów dziedzictwa Świętej Jadwigi Królowej, przedstawicieli Wydziału Teologicznego, którego była fundatorką oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego, którego dzięki zapisowi testamentalnemu stała się odnowicielką. Ten uniwersytet wydał Jana Pawła II, który 8 grudnia 1981 swoim Motu proprio Beata Hedvigis ukonstytuował Papieską Akademię Teologii w Krakowie, obejmującą trzy wydziały: teologii, filozofii i historii Kościoła.

Świętości Jadwigi dali również świadectwo Pasterze Kościoła we Francji i w Austrii. Dała jej wyraz także katolicka młodzież węgierska, uczestnicząc w budowie pierwszego kościoła pod jej wezwaniem w Krakowie.

Mówią o niej wreszcie jej czciciele, którzy w latach 30-tych naszego wieku setkami tysięcy podpisów prosili Stolicę Apostolską o wyniesienie Królowej na ołtarze. Współcześni zaś czciciele Jadwigi dziękują Janowi Pawłowi II za potwierdzenie jej kultu, prosząc jednocześnie o rychłą jej kanonizację.

Zebrane w książce O Świętej Jadwidze Królowej Polski mówią... świadectwa, pochodzące głównie z XX wieku, ukazują czytelnikom wielkość Świętej i wielkość dokonanych przez nią dzieł o uniwersalnym znaczeniu. W tych wypowiedziach Święta Jadwiga jawi się

jako władczyni prezentująca postawę autentycznego humanizmu chrześcijańskiego i jako patronka jednoczącej się Europy. Jednocześnie wskazują one na wartości, które ukształtowały jej osobowość i bez których także i nasz kontynent nie może zachować swej tożsamości. Świadczenia zgromadzone w niniejszej antologii pochodzą z materiałów Ośrodka Dokumentacji Pontyfikatu Jana Pawła II w Rzymie oraz Postulacji. Kilkusetstronicowy zbiór wypowiedzi dotyczących Królowej wzbogacony został o liczne reprodukcje pamiątek po świętej Jadwidze oraz o jej najstarsze podobizny.

Fundacja Jana Pawła II, patronująca Ośrodkowi Dokumentacji Pontyfikatu, tą edycją składa hołd wdzięczności świętej Fundatorce. Bez świętej Jadwigi nie byłoby Jana Pawła II i Fundacji jego imienia. Dnia 9. 9. 1988 r. Ojciec Święty zwrócił się do przyjaciół Fundacji słowami: „Niech (krzyż bł. Jadwigi) przemawia do wszystkich pokoleń pielgrzymów i gości, niech stanie się natchnieniem dla całej działalności Fundacji i jej instytucji, natchnieniem dla Kół Przyjaciół Fundacji i wszystkich dobroczyńców. Niech będzie drogowskazem w realizacji podejmowanych zadań.” (O Świętej Jadwidze Królowej mówią..., s. 74-75)

Ośrodek Dokumentacji Pontyfikatu Jana Pawła II w Rzymie opublikował tę książkę w wydawnictwie „Czuwajmy” (Michałowice 1, 32-091 Kraków). Można ją nabyć w księgarniach katolickich w Polsce oraz w Ośrodku Dokumentacji Pontyfikatu Jana Pawła II w Rzymie (via Cassia 1200).

Ks. Michał Jagosz